

تجزیه‌ی روغن‌های آسکارل (ترکیبات PCB) به روش فوتولیز به منظور کاهش مخاطرات شغلی و زیست محیطی

دکتر حسن اصیلیان^۱، رضا غلامنیا^۲، دکتر عباس رضایی^۳، دکتر احمد جنیدی جعفری^۴، دکتر علی خوانین^۵، المیرا دارابی^۶

نویسنده‌ی مسئول: تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده‌ی پزشکی، گروه بهداشت حرفه‌ای و محیط reza_gholamnia@yahoo.com

پذیرش: ۸۸/۷/۲۷ دریافت: ۸۸/۲/۲۶

چکیده

زمینه و هدف: ترکیبات PCB از جمله آلانین‌های خطرناک شغلی و محیطی هستند که چالش‌های شغلی و زیست محیطی عملده‌ای را ایجاد نموده‌اند. این ترکیبات بسته به راه ورود، سن، جنس، غلاظت و سطح مواجهه سبب انواع مختلف اثرات بهداشتی می‌شوند. هدف از این مطالعه تجزیه‌ی روغن‌های آسکارل با استفاده از فرآیند فوتولیز به منظور کاهش مواجهه‌ی کارگران بود.

روش بررسی: راکتور فوتولیمیابی مبتنی بر فرآیند فوتولیز با روش UV/H₂O₂ با مشخصات بشر ۵۰۰ میلی‌لیتری، لامپ کم فشار اشعه UV-C و طول موج ۲۵۴ نانومتر مجایا گردید. لامپ در داخل بشر به شکل غوطه‌ور قرار گرفت. pH نمونه‌ها و دما به طور مداوم مورد پایش قرار گرفت. آزمایش‌ها هر یک سه بار تکرار شد. روغن‌های آسکارل با استفاده از دستگاه GC/ECD مورد تجزیه قرار گرفت.

یافته‌ها: میانگین حذف برای مجموع PCB ها بر حسب شدت با یک، دو و سه لامپ به ترتیب ۷۷/۵، ۸۲/۹ و ۸۵/۲ درصد بود. میانگین حذف بر حسب عدم استفاده و به کارگیری از H₂O₂ به میزان ۱۰ و ۲۰ درصد به ترتیب ۷۴/۵، ۷۶/۴ و ۹۴/۵ درصد بود. میانگین حذف بر حسب نسبت حلال مورد استفاده به روغن آسکارل به میزان ۱ به ۱، ۲ به ۱ و ۳ به ۱ به ترتیب ۶۴، ۵۵ و ۸۴ درصد بود.

نتیجه‌گیری: نتایج بررسی ما بر روی فوتولیز-C UV در حضور حلال و اکسیدکننده‌های قوی نظیر H₂O₂ روی ترکیبات PCB منجر به تجزیه یا کاهش میزان PCB در روغن ترانسفورمر شد. به این ترتیب با استفاده از این روش میزان مواجهه شغلی و زیست محیطی با ترکیبات PCB را می‌توان کاهش داد.

واژگان کلیدی: روغن آسکارل، فوتولیز، حلال، UV/H₂O₂

مقدمه

شغلی و زیست محیطی عملده‌ای را ایجاد نموده‌اند (۱ و ۲).
بی‌فنیل‌های کلردار، ترکیبات شیمیایی با مشخصات مشابه

ترکیبات پلی کلرینه‌ی بی‌فنیل از جمله آلانین‌های خطرناک شغلی و زیست محیطی هستند که چالش‌های

-
- ۱- دکترای بهداشت حرفه‌ای، استادیار دانشگاه تربیت مدرس
 - ۲- دانشجوی دکترای بهداشت حرفه‌ای و محیط، دانشگاه تربیت مدرس
 - ۳- دکترای تخصصی میکروب‌شناسی، دانشیار دانشگاه تربیت مدرس
 - ۴- دکترای بهداشت محیط، دانشیار دانشگاه علوم پزشکی ایران
 - ۵- دکترای بهداشت حرفه‌ای، استادیار دانشگاه تربیت مدرس
 - ۶- کارشناس شیمی، سازمان محیط زیست کشور